

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: V. N., zast. JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem Polní 92, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2014, čj. OAM-115/ZA-ZA14-ZA14-2014, o návrhu žalobce na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 56 Az 4/2014 jinému než místně příslušnému krajskému soudu,

t a k t o :

Návrh s e z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 24. 3. 2014 podal žalobce v pořadí již třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Tuto žádost žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví označil za nepřípustnou, neboť žalobce v ní neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Řízení o udělení mezinárodní ochrany tedy žalovaný zastavil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně vede pod sp. zn. 56 Az 4/2014.

[3] V podání ze dne 29. 4. 2015 žalobce u Krajského soudu v Brně navrhl, aby řízení v jeho věci bylo ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázáno Krajskému soudu v Hradci Králové. Žalobce tvrdí, že je chronický diabetik; trpí mj. hypoglykemií, která se projevuje náhlými a akutními nevolnostmi, slabostí a bušením srdce. V poslední době dvakrát upadl do hypoglykemického šoku. Z tohoto důvodu byl v minulosti ošetřován i rychlou záchrannou službou. Žalobce se navíc léčí se srdcem a prodělal oční operaci. Tvrze skutečnosti žalobce dokládá mj. zprávami o ambulantních vyšetřeních ze dne 12. 3. 2014 a ze dne 15. 4. 2015, záznamy o výjezdu zdravotnické záchranné služby ze dne 14. 3. 2014 a ze dne 18. 3. 2014, závěrečnou zprávou Oční kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové ze dne 24. 11. 2014, protokolem o koronarografickém vyšetření ze dne 12. 5. 2014 a jinými výpisy ze zdravotní dokumentace.

[4] Přestože je žalobce v řízení zastoupen advokátkou, trvá na tom, aby se mohl ústního jednání u krajského soudu osobně zúčastnit a sdělit svůj názor. Jelikož je aktuálně

umístěn v P. s., obává se, že by cestu ke Krajskému soudu v Brně zdravotně nezvládl. Proto navrhuje, aby jeho věc byla přikázána Krajskému soudu v Hradci Králové, který je pro něj mnohem dostupnější.

[5] Žalovaný nemá proti tomuto návrhu žalobce námitky; s přikázáním věci souhlasí.

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost či hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné (tzv. delegace vhodná). Tento institut představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, neboť nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

[7] Delegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce. Lze k ní přistoupit pouze v ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 4. 2004, Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS). Tento závěr má taktéž oporu v rozhodovací praxi Ústavního soudu [srov. k tomu nálezy ÚS ze dne 7. 10. 1996, sp. zn. IV. ÚS 222/96 (N 97/6 SbNU 201); ze dne 15. 11. 2001, sp. zn. I. ÚS 144/2000 (N 172/24 SbNU 281); nebo ze dne 2. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 938/10 (N 218/59 SbNU 159)]. Ústavní soud přitom opakovaně zdůraznil, že případná delegace příslušnosti jinému soudu je výjimkou, kterou je třeba vykládat restriktivně.

[8] Zdejší soud se tedy zabýval otázkou, zda jsou podmínky pro delegaci vhodnou splněny i v případě žalobce. Dospěl přitom k závěru, že důvody pro delegaci vhodnou dány nejsou.

[9] K přikázání této věci Krajskému soudu v Hradci Králové by jistě nepostačilo, že žalobce nově pobývá v pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, a ne v obvodu Krajského soudu v Brně, u něhož podal žalobu. Přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 s. ř. s. totiž nelze dosáhnout pouze proto, že žalobce má místo pobytu mimo obvod místně příslušného krajského soudu a ve věci požaduje nařídít jednání (srov. již cit. usnesení čj. Nad 138/2003-26).

[10] Žalobce nicméně argumentuje zdravotními důvody. Důležitý důvod přitom mohou u účastníka řízení představovat též okolnosti zdravotního charakteru (viz usnesení NSS ze dne 20. 4. 2006, čj. Nad 11/2006-36; srov. též usnesení ze dne 23. 3. 2005, čj. Nad 23/2005-41). Nejvyšší správní soud o špatném zdravotním stavu žalobce nepochybuje; ostatně žalobce jej listinnými důkazy prokázal.

[11] Při posuzování žalobcova návrhu je však třeba zvážit celkový průběh řízení. O svém negativním zdravotním stavu ví žalobce již od samotného okamžiku podání žaloby (červen 2014). Většina důkazů prokazujících jeho zdravotní stav ostatně pochází z doby před podáním žaloby. Dne 16. 9. 2014 žalobce sdělil Krajskému soudu v Brně, že se přestěhoval do Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. O týden později mu též soud ustanovil advokátku se sídlem v Brně, a to k žádosti žalobce ze dne 27. 8. 2014. Dne 12. 2. 2015 žalobce sdělil témuž soudu, že trvá na ustanovení tlumočnicka z jazyka gruzínského,

pokračování

neboť svou ruštinou si nebyl zcela jist. V dubnu 2015 tedy Krajský soud v Brně ustanovil tlumočníka z gruzínštiny. Na den 25. 5. 2015 pak týž soud předvolal žalobce k jednání (přípis soudu ze dne 7. 4. 2015). Teprve dne 29. 4. 2015 podal žalobce prostřednictvím své ustanovené advokátky návrh na delegaci vhodnou.

[12] Nejvyšší správní soud proto jiný důležitý důvod ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. neshledal. V podstatě celé řízení se odehrává před Krajským soudem v Brně, žalobce ví o důvodech, pro které delegaci požaduje, od okamžiku změny jeho bydliště (září 2014). Přesto příslušný návrh podal až o osm měsíců později, v okamžiku, kdy již veškeré přípravné úkony před Krajským soudem v Brně proběhly, bylo nařízeno jednání a tedy i věc sama byla připravena k rozhodnutí. Návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Hradci Králové Nejvyšší správní soud zamítl, neboť je svou povahou procesní obstrukcí, směřující k oddálení rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu